

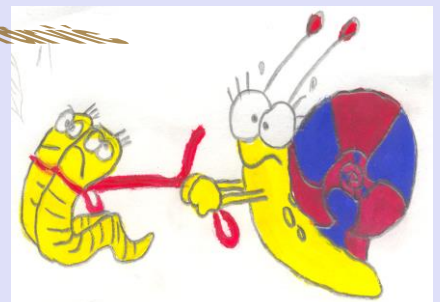
TRČULJKO

OŠ "Paja Marganović" Deliblato 2005/2006 br.5

princeza Jelisaveta Karadžorđević

u našoj školi

Redakcija:

Glavni i odgovorni urednik: Larisa Mikić

Pomoćnik urednika: Stojanka Kolarski

Lektori: Dragica Babić i Anđelka Cvejić

pametne glave uredništva:

Jelena Popov

Marija Minčić

Melina Barbuzan

Dragana Bečenjag

Sandra Stojakov

Balnožan Anđelko

Đukić Aleksandar

Balan Vladimir

Ilić Miloš

Paunović Đurica

Kočal Valentino

Panić Đorđe

Pomana Stefan

Sibinac Mladen

Čurar Aleksandar

Vlaški Vladimir

Pomoć i podrška:
Aurora Ilić
Leposava Stojakov i
Valentina Stankov

SADRŽAJ:

- 1.Školske novosti
2. Šta je demokratija
- 3.Pitali smo najmlađe
4. Reč dve o učenju
5. Bon ton
- 6.Galerija
- 7.Kultura
- 8.Princeza u našoj školi
- 9.Galerija
- 10.Mitologija
11. Zašto pobeći sa časa
- 12.Smešna strana

Tehnički urednici:

Stojanka Kolarski

Slobodanka Konstatinović

Larisa Mikić i svi učenici VII r.

Učenici saradnici:

ZABAVILJCI, UČENICI OD I DO IV RAZREDA i UČENICI OD V DO VIII RAZREDA. Zahvaljujemo i onim učenicima koji su nam skenirali radove. Hvala, hvala.

ŠKOLSKE NOVOSTI

U školi su održana takmičenja iz sledećih predmeta:
Matematike, biologije, hemije i istorije.
Rezultati sa takmičenja izgledaju ovako.

ISTORIJA

VII razred

1. Marija Kostić
2. Dušan Mojsilović
3. Miljan Stašević

VIII razred

1. Marija Potić
2. Lućijan Augustin

BIOLOGIJA

VII razred

1. Marija Kostić
2. Dušan Mojsilović
3. Miljan Stašević
4. Marija Kolarski
5. Kristijan Gavrilović
6. Ivana Nedeljkov
7. Nikola Lacku

VIII razred

1. Marija Potić
2. Miloš Pomana
3. Danijela Ardeljan
4. Tijana Mitrović
5. Miloš Manić
6. Lućijan Augustin

MATEMATIKA

IV RAZRED

1. Sanela Kočal IV2
2. Milivoj Mitić IV1
3. Nemanja Nika IV2

V RAZRED

1. Luka Ritopečki V1
2. Vladimir Smiljanić V2
3. Nikola Vemić V2

VI RAZRED

1. Dušan Potić VII
2. Dragana Bečenjag VI2
3. Kristina Stojić VII

VII RAZRED

1. Dušan Mojsilović
2. Maja Kostić

VIII RAZRED

1. Miloš Stojanović
2. Marija Potić
3. Lucijan Augustin

Svim učenicima čestitamo na izuzetnim rezultatima koje su postigli na ovom takmičenju i želimo puno uspeha na opštinskom takmičenju.

Šta je demokratija?

Da bismo odgovorili na ovo osnovno pitanje, predstavimo sebi jedno ljudsko društvo. Jedno ovakvo ljudsko društvo, koje poznaje svako od nas je porodica koju čine otac, majka i dete. Jedna takva porodica stanuje zajedno, jede zajedno, živi zajedno. Pri tom nastaju problemi, koje svi poznajemo. Ko će izneti smeće, koji će se program na televiziji gledati i slični. Ko odlučuje šta će se učiniti? Tu postoje dve mogućnosti. Jedna je da odlučuje pojedinac, jer se on može suprotstaviti ostalim članovima porodice. Tako, npr. onaj ko drži daljinski upravljač od televizora u ruci, odlučuje koji će se program gledati na televiziji.

Ali, može biti i drugačije. Mogu odlučivati svi zajedno. U našem primeru postoji, dakle, mogućnost da se porodica odluči za jedan program, a onaj ko u ruci ima daljinski upravljač samo bira program koji su svi zajednički odabrali.

Jednako kao u našoj maloj porodici problemi zajedničkog življenja postoje i u većim zajednicama kao što je stanovništvo jedne države. I u tim zajednicama moraju se doneti odluke. Međutim, tu se ne radi o televizijskom programu, nego o državnom programu, dakle, o onome što se dešava u okviru jedne države. U okviru države postoje iste mogućnosti koje smo imali u okviru naše male porodice. I ovde je prva mogućnost da jedna osoba određuje šta će se raditi, odnosno ona osoba koja u ruci ima daljinski upravljač. Nazovimo tu osobu jednostavno vladar, jer on vlada državom, odnosno određuje program. Ovaj vladar ima veliku moć i vlada ostatkom ljudi, stanovništvom države. Pri tome stanovništvo nema šta puno da kaže, ono jedva da ima neka prava. Ono ne dolazi u posed daljinskog upravljača i zbog toga mora dopustiti vladaru da samostalno odlučuje o programu.

Nepravедno, zar ne? Ali, postoji i druga mogućnost. Mogućnost po kojoj svaki čovek ima prava, a samim tim i malo moći. Svi zajedno odlučuju ko će biti vladar kojem na određeno vreme daju svoju moć, da bi on mogao početi sa vladinim programima. Ipak, vladar to može samo ako je stanovništvo saglasno s tim. On ne može početi sa nekim programom koji ograničava ili oduzima prava stanovništvu.

To sebi možemo predstaviti na sledeći način. Svaki građanin ima jednu bateriju. Onda oni pronađu nekog od vladara kojem daju veliki daljinski upravljač. A tom daljinskom upravljaču potrebno je mnogo baterija da bi mogao funkcionisati. Zbog toga građani vladaru posuđuju svoje baterije.

ПИТАЛИ СМО

Дуца

Дејана

Јоца (Петривоћ Јован): Кад нешто предаје и онда кад неко дође он каже дал` није ту или јесте и ако јесте он га пусти и он уђе код њега, ако не предаје.

Мики (Михајло Србуљ): Он лечи све.

Гоца (Гордана Париповић): Директор је кад деца уче и онда звони директори они изађу на одмор.

Андреи Гуцу: Може да буде у болници директор, може да тера трактор.

Никола Ивачковић: Да прави колаче кад буде директор, да га зове на алвалук.

Јана (Адријана Каначки): Кад једна девојчица иде са мамом директорка, жена од директора прегледа леђа деци.

Дуња Пелесић: Кад полетиш са авионом у Америку у авиону те чека директор.

Попов Дејана: Ја мислим да је директор онај који ради на Чардак и помаже људима да раде, а кад нешто погреше он поправи.

Невена Папрић: Директор прегледа саставе што је бака Рада послала у Београд докторима што је прегледају.

Маца

Јелана Иљенкаревић: Директор је онај што учи децу да свирају, он им покаже како треба.

Иван Помар: Директор је кад неког одведе у апс и онда га

затвори.

Кристина: Директор школе.

Сашка: Директор деце – предаје деци предмете.

Тереза: Директор је кад чува децу.

Вања: Директор чува школу да се не бију, да не сломе

неком руку.

Сашка: Кад неко има пуно пара.

Кристина: Кад неко има и кад неко штеди паре у банку.

Тереза: Да има пуно пензије.

Мики: Да се пљачка банка.

Немања: Кад неко има пуно

Вања: Кад има пуно здравља и ништа више.

свашта, кад неко има паре и играчке

ствари за зиму, за лето.

Дејана: Кад има пуно злата.

П. Кристина: Кад има пуно среће.

Јоца: Ђока Американац.

Стефан: Онај који има велики ћуп.

Иван: Ко има пуно машина за њиве.

Јеца: Има златну и богату кућу.

Невена: Ко има пуно злата.

НАШЕ НАЈМЛАЂЕ

ШТА ЈЕ СИРОМАХ?

Сава

Вања: Кад неко нема шта да једе и кад нема пара да купи нешто. Кад нема из чега да пије воду.

Сашка: Ко нема шта да обуче.

Кристина: Који тражи да му купе нешто мама и тата, а они немају да му купе. Кад дете тражи да једе, а они немају.

Јоца: Кад нема ни кућу ни ништа и ништа

Андреи

Дејана: Нема кућу, нема храну, живи негде на бару.

Тереза: Нема ништа да једе, кад иде у банку да тражи паре, а они немају.

Јелена Иљенкаревић: Кад неко да неком ништа.

Јеца: Кад неко има кућу, а кућа му је прашњава, има пуно прашине. Он тражи један динар, а човек се наљути па му не да. Кад му се сруши кућа, а он нема ди да живи. Замоли једног човека да га пусти у кућу да живи, а он му не да.

Валентина додаје: Зато што нема пара да му плати.

Стефан

Михајло

Reč dve o učenju

Možet e se pripremiti tako da uspete u ucenju. !!

Pokušajte razviti i ceniti sledeće navike:

- **Preuzmite odgovornost za samog sebe**
Odgovornost je prepoznavanje činjenice da je za uspeh potrebno doneti odluke o sopstvenim prioritetima, vremenu i sredstvima.
- **Usredsredite se na sopstvene vrednosti i načela**
Nemojte dozvoliti da prijatelji i poznanici upravljaju vašim mišljenjem o tome šta je važno.
- **Odredite prioritete**
Sledite prioritete koje ste sami postavili i nemojte dopustiti da vas drugi ljudi ili interesi ometaju u tome.
- **Smatrajte da u svakom slučaju izlazite kao pobednik**
Pobeđujete time što dajete sve od sebe, bilo za samog sebe, bilo za drugare ili čak vaše nastavnike. Ako ste zadovoljni svojim rezultatima, ocena postaje tek spoljna provera sposobnosti.
- **Najprije shvatite druge, a onda pokušajte biti shvaceni**
Ako imate neki problem s učiteljem, postavite se na mesto ucitelja. Sada se zapitajte kako možete najbolje rešiti svoj problem imajući na umu uciteljevo mišljenje.
- **Tražite bolja rješenja za probleme**
Na primer, ako ne razumete gradivo, nemojte samo još jednom procitati gradivo. Pokušajte s necim drugim! Posavjetujte se s učiteljem, nastavnikom, profesorom, psihologom ili drugarima.

Moje selo

Moje selo se zove Deliblato.Ime je dobilo od turske reči " Veliko blato".Ipak,iako je malo

uvek se nešto događa.Kada se probudim Sunce koje izlazi iznad Deliblata i probija se kroz grane i dopire do mog prozora.Uvek se čuju cvkuti ptica i to me razveseli Volim što živim u ovakvom lepom selu.

Deliblato ima jednu školu,ali dovoljno.Kada idem ulicom ,osetim miris hleba koji je pekar spremio.Kući se vraćam Vrblijakom.Tu, kad je zima ja se sankam.Ali to nije jedino mesto za sankanje.Na ulazu u Deliblato su polja i bregovi koje mi zovemo Vašarište.Tamo leti pasu ovce,a zimi to je pravo mesto za sankanje.Pored Deliblata se nalazi Deliblatska Peščara.Ona je puna borova i jelki.Tamo se ide svakog prvog maja,ali ne znam zbog čega.Moje selo je na malo većoj nadmorskoj visini nego ostala mesta Opštine Kovin, i zato je vazduh svežiji.Leti kada idem njivom vidim kako se pšenica i visoki kukuruz sijaju. U mom selu je razvijena zemljoradnja.Uveče kada zađe sunce sve je mirno.Zna se kada je vreme za spavanje.Kada izađe mesec on obasja moju praznu ulicu.Ja mislim da sam dovoljno opisao moje selo i prirodu koja ga okružuje.

Luka Ritopečki V 1

Bonton prema životinjama

Posebnu pažnju zaslužuju paukovi, na glasu kao zli, ružni i otrovni. U stvari, veoma su korisni za očuvanje prirodne ravnoteže. Nemojte biti okrutni!

Psi, mačke i kanarinci se ne poklanjaju osim ako ih slavljениk naročito ne naruči. Ako uzmete psa, ne zaboravite da morate da ga izvodite tri do pet puta na dan; iz istih razloga, mačka mora imati uvek čistu svoju kutiju sa peskom.

Još poneko upozorenje: mada je nekome uspelo, izbegavajte problematične kombinacije kao što su pas i mačka, mačka i kanarinac (mada ste kavez smestili visoko, kanarinac bi mogao ubrzo da umre od šoka zbog neprekidne opasnosti koja mu pretila odozdo), mačka i zlatna ribica, mačka i kornjača. Što se tiče mačaka, razmislite o tome da ih sterilizujete, poštedećete vas mnogih nevolja a sebe nepotrebnih patnji; a osim toga, šta biste radili sa novopridošlim mačićima. Ako se već desi da mačka zatrudni, pripremite mački odvojeno i prostrano mesto (koje joj se možda neće svideti pa će se okotiti na divanu, ali ipak probajte) i ništa više. Ona će misliti na sve ostalo. Naravno, bacite se na posao ranije da udomite mačiće (prijatelji, rodbina, oglasi u novinama, radio, asocijacije, veterinari).

I za kraj, o jednom nažalost veoma rasprostranjenom običaju. Nemojte nikada, ali nikada, seći uši ili rep vašem psu. Ovo se obično primenjuje kod nekih veoma jakih a izuzetno dobroćudnih pasa. Osim rana koje će imati, pas odsečenih ušiju trzaće se na svaki jači šum celog života, a pas odsečenog repa imaće sitne ali neprekidne probleme s ravnotežom. U oba slučaja ne može se reći da ste ga tretirali s preteranom ljubaznošću.

U sredstvima javnog prevoza – mesto

Najstariji gest, koji istovremeno nailazi i na najviše odobravanja, jeste da ustupimo mesto nekome ko je u tom momentu u lošijem stanju od nas: starije osobe, žene raznih godina natovarene kesama, paketima, s decom sa strane ili u naručju, invalidi, slepi (koje ćemo otpratiti do njihovog mesta), osobe koje se oslanjaju o štap ili štake, osobe s malim životinjama. Isto tako je vrlo kulturno premestiti se na drugo mesto da bi dve osobe koje se zajedno voze sele jedna pored druge, ali nije obavezno (često najviše koristi od ovoga imaju parovi s malom decom). Nemojte osuđivati ili naglas kудiti one koji ne ustupaju svoje mesto: skoro sigurno je da se radi o nekulturi, ali može biti da i toj osobi nije dobro.

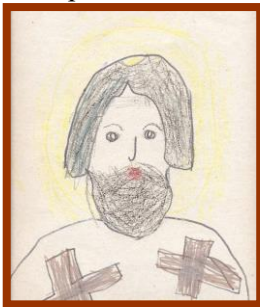
НА САНКАЊУ

Једнога дана када сам пошла у школу видела сам да је пао снег. Ја сам се одушевила. Када сам дошла из школе брзо сам се пресвукла и одмах сам отишла на санкање. Тамо је било пуно деце. Ја сам узела санке и спустила сам се низ брег. Друга деца су нас грудвала. Капе и шалови су нам били пуни снега. Убрзо је почео да пада мрак и ми смо пошли кући срећни и задовољни.
Рокса Марија П₂

Војиновић Милан П₂

Лазаревић Сања П₂

ДОЖИВЕЛА САМ НА СНЕГУ

Обрадујем се увек првој пахуљи снега која падне на мој длан. Тако их је много нападало да сам могла да правим Снешка Белића. У томе ми је помагала моја тетка. Припремиле смо дедину капу, шал, рукавице, дугмиће и бабину метлу. Направиле смо две велике грудве, затим је Снешко добио капу, метлу, дугачак црвени нос и осмех на лицу. Радосно сам скакутала крај снешка и пала у снег. Носић мио је поцрвенео као и снешку.

Лаловић Сара П₂

НА САНКАЊУ

Једнога дана када смо се мој брат и ја вратили из школе, ручали смо и урадили домаћи. Договорили смо се да зовемо другаре и да се санкамо. Али ми се нисмо само санкали, дошли смо код нас кући и играли смо компјутер, сони, фудбал, рукомет, рагби, грудвали смо се и правили Снешка Белића. Али најлепше је било на санкању, зато што смо се смејали и шалили.

Мојсиловић Ненад П₂

ЗАШТО ВОЛИМ ЗИМУ

Моје омиљено годишње доба је зима, јер могу да се санкам, скијам и друге игре да играм. Највише волим зимске празнике: Божић и Нову годину, а ту је и зимски распуст. Зимски распуст волим зато што имам времена да се дружим и са својим другарима, а и да учим. Свој зимски распуст сам провела баш лепо, па је зато моје омиљено годишње доба баш
ЗИМСКО ЈУТРО

Ланковић Тијана П₂

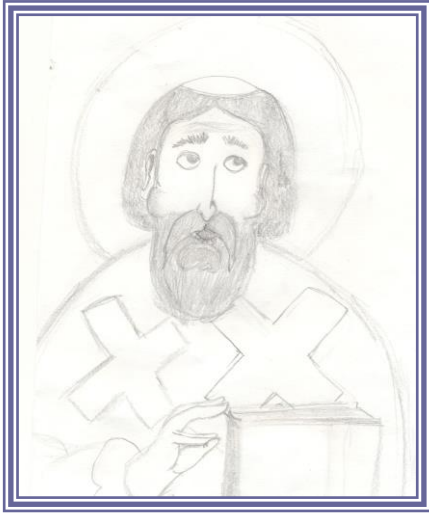
зима.

Једног јутра ја сам се пробудила, погледала кроз прозор и видела да је пао снег. Била сам срећна зато што је пао снег. Обукла сам се и истрчала у двориште. Видела сам како снег сија и лед блиста. Кроз облаке је вирило сунце. Видела сам пуно деце која су се санкала, грудвала и правила Снешка Белића, док се нисмо уморили и отишли кући. На столу ме је чекао врућ чај са ледом. Тога дана сам била веома срећна.
Лазаревић Сања П₂

ГАЛЕРИЈА

Ника Немања IV
ШТА ВИДИМ СА ПРОЗОРА МОЈЕ СОБЕ

Моја соба је са сунчане стране улице.

Прозор моје собе је велики и у соби има пуно светлости. Зато што је прозор велики, види се много тога напољу. У пролеће и лето са прозора видим како дрвеће цвета и трава зелени. Кад дође јесен, видим како лишће жути и како се ласте скупљају за пут на југ.

Ипак, највише волим да гледам кроз прозор зими. Волим да из топле собе гледам како пада снет и како иде дим из оцака других кућа.

Ћирић Милица II₂

ДРУГАРСТВО ЈЕ ЉУБАВ

Смиљанић Војин II₂

Другарство је љубав која се у детету роди са првог дана. Другарство је најважније у животу. Право другарство може да се нађе у школи и на разним местима.

Другарство мора да буде право. Нема лажи, превре, мора бити искрено. Са друговима се не сме свађати, љутити се на њега. Морамо бити сложни. Ако си прави друг ти ћеш га поштовати, поматаи му и бранити га.

Мало њих схвата да је право другарство љубљав. Воли све, јер ће те исто волети. Треба се дружити са свима, старијима и млађим од себе, јер се тако ствара право и искрено другарство.

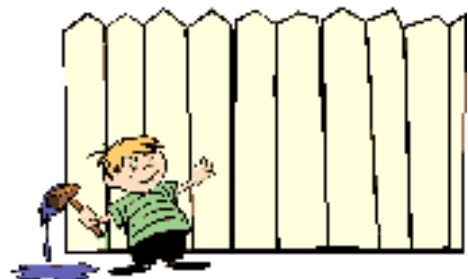

Лаловић Сара II₂

Микић Бојан IV₁

Душан Алксић IV₁

AVANTURE AJKULA-DEČAKA I LAVA DEVOJČICE

Iz nesputane dečje mašte i digitalne vizije reditelja Roberta Rodrigueza stiže potpuno magična i originalna, a da ne pominjemo, trodimenzionalna, zabava za celu porodicu, 3D avantura ajkula dečaka i lava devojčice.

Povremeno su najneverovatniji super heroji upravo oni iz vaših snova. Tako je otkriven desetogodišnji Max (Cayden Boyd), odmetnuti dečak, izgubljen u sopstvenom svetu fantazije u pokušaju bekstva od svakodnevnih problema u odnosu sa roditeljima (David Arquette i Kristin Davis), školskim siledžijama i poprilično dosadnim letnjim raspustom.

Ali kada je Maks shvatio da, “cool” karakter, uzbudljive avanture i neverovatne tajne moći koje prolaze kroz njegovu imaginaciju, možda jesu daleko stvarnije no što bi iko bio voljan da poveruje, njegov se čitav svet promenio. Sada, Maks hrli u misiju na planetu Drool gde Ajkula Dečak (Taylor Lautner) – dete nekad izgubljeno na moru i odgajano pod zaštitničkim perajama ajkula samo da bi postao polu ajkula – i Lava Devojčica (Taylor Dooley) – vulkanska lepotica koja izbacuje živi plamen i usijano vrelo kamenje – žive u svetu sačinjenom od zasenjujućih čuda, onom u kom vas Voz Misli može odbaciti do zemlje mleka i kolača od kojih vam polazi voda na usta.

Zabavljen planinovelikim roler-kosterima i ljubičastim nebom, planeta, Drool izgleda kao savršeni dečji raj, sve dok Maks ne sretne šokantnog Mr.Elektrik-a (George Lopez) i njegovog vernog pomoćnika Minus-a (Jacob Davich) koji žele da završe sa svim snovima jednom i za sva vremena. Kako su Ajkula Dečak i Lav Devojčica u nevolji, samo ih Maks može voditi – koristeći maštu za svaki pametan potez njihovog lukavog bekstva iz Mr.Elektrikove jazbine. Brzo pobeđujući neverovatan arsenal izuma, naprava i cool ideja. . .

Maks uči moć koju donosi pretvaranje njegovih snova u realnost. 3D avanture Ajkula dečaka i Lava devojčice je avantura za decu bukvalno stvorena u dečjem umu.

Sofijana Oničin Jablanov
KADA JE SVET BIO DRUGAČIJI

(Mikro knjiga, Beograd 2002.)

Ono čega uglavnom nema u udžbenicima istorije, a deca bi volela da znaju, našlo se na stranicama knjige Sofijane Oničin Jablanov „Kad je svet bio drugačiji“. Priče o starim civilizacijama su prizori svakodnevnog života: šta su jeli stari Grci, kako su se odevale Rimljanke, šta su izumeli Kinezi...?

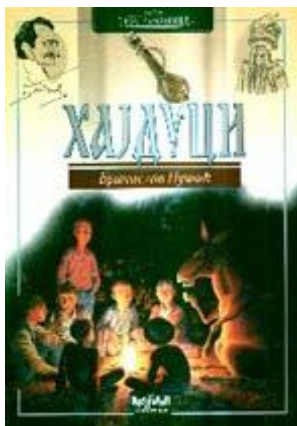
"Bila sam još dete kada sam pronašla neke lepe knjige, prepune slika ljudi koji čudno stoje, imaju divno iscertane oči, neobične frizure i nakit", kaže Sofijana Oničin Jablanov. "U školi gotovo da nisam imala prilike da saznam kakav je bio svakodnevni život Egipćana. Tada sam morala da učim samo ozbiljne stvari - ko su bili njihovi faraoni, kada su vladali, kada su i zašto ratovali s drugim narodima". Slična pitanja postavljala je i Sofijanina kći Jelena. Kako je u prošlosti izgledao svet, jesu li ljudi oduvek imali knjige, automobile, televiziju...? Malo pomalo, odgovori na mnogobrojna dečja pitanja pretočili su se u knjigu, zanimljivu ne samo deci predškolskog i školskog uzrasta, već i odraslima. Po žanru, ova knjiga bi se mogla svrstati u popularnu nauku, jer pokušava da određena civilizacijska znanja, do kojih je došao čovek, približi deci, učini ih jasnim i istovremeno ih zainteresuje za samo saznavanje, probudi im intelektualnu radoznalost i glad.

Branislav Nušić

HAJDUCI

(Kreativni centar, Beograd 2001.)

Klasična dela književnosti za decu, uz svu svoju "klasicnost", imaju retko primećenu sudbinu transformativnog prihvatanja svog sadržaja i umetničkog postupka. Čitaoci s početka jednog veka se u mnogočemu razlikuju u svojim sazajnim pragovima, pa samim tim i odnosu prema pročitanoj tekstu koji se nije menjao. Tako savremenici vremena Branislava Nušića potpuno različitim senzibilitetom doživljavaju pustolovine "Hajduka" od svojih potomaka. Njihovo gledanje je pre svega "savremeno" (perceptualno) dok se isto štivo danas posmatra "sa istorijske distance". To je, čini se, i bio povod za jedno ovakvo izdanje u ediciji "Pustolovine" Kreativnog centra iz Beograda. Simeon Marinković i Slavica

Marković prikupili su dokumenta o Branislavu Nušiću koja su rasporedili po marginama knjige i posebnom "Pustolovnom dodatku", stvorivši time novi pogled i na Nušića i na upotrebu knjige u životu današnjeg deteta. Kako je knjiga u lektiri, neće više biti pukog prepisivanja "pogovora", "predgovora" i "biobiliografskih podataka" već eto prilike za istraživački rad malopg čitača koji ulaska u novu metode pogleda na život gotovo da neće biti svesan. Naravno, ilustracije Miroљjuba Milutinovića Brade učince da ova knjiga i sa grafičke strane spoji nespojivo: strip – ilustraciju – kroki impresije.

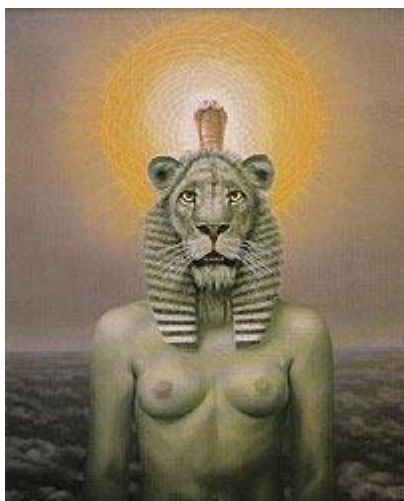
Volfgang Amadeus Mocart

(1756-1791)

Čuveni kompozitor, Wolfgang Amadeus Mocart, rođen je 1756.g. u austrijskom gradu Salzburgu. Za Volfanga se govorilo da je "čudo od deteta". I to ne bez razloga - u petoj godini napisao je prve male kompozicije, a u jedanaestoj prvu operu. Njegov otac Leopold, bio je violinista i kompozitor. Sa nepunih šest godina, Mocart je sa ocem i sestrom počeo da putuje po Evropi i svira. Podjednako dobro je svirao i klavir i violinu. Bio je plodan kompozitor, puno je putovao, ali nije uspevao da se skrasi na jednom mestu. Posle mnogo godina lutanja, 1781. nastanio se u Beču. Godine 1787. obreo se na dvoru Jozefa II, na mestu dvorskog kompozitora. Mocart je napisao više od šest stotina kompozicija. To su: opere "Otmica iz saraja" iz 1782. godine, "Cosè fan tutte" (Takve su sve) iz 1790, "Čarobna frula" iz 1791, zatim 41 simfonija, brojne sonate, kao i mnoga druga dela. Njegove opere "Figarova ženidba" (1786) i "Don Đovani" (Don žuan) (1787) već posle prvih izvođenja postigle su izvanredan uspeh. Svoje poslednje delo, Rekvijem, pisao je po narudžbini, za jednog plemića ("rekvijem" je misa za umrle.) Ne završivši Rekvijem, posle teške bolesti i u nemaštini, Mocart je umro. Imao je samo 35 godina. Njegova porodica nije imala novca da ga sahrani na dostojan način i on je, kao i svi siromasi tog vremena, sahranjen u nekoj od zajedničkih grobnica, bez ikakvog obeležja.

PRONAĐENE STATUE BOGINJE SEHMET

Egipatski i nemački arheolozi pronašli su 3.400 godina stare statue drevne egipatske boginje Sehmet, sa glavom lavice i telom žene, saopštio je egipatski Vrhovni savet za antikvitete.

Sehmet je oličavala destruktivne moći Sunca i pripisivalo joj se da je i lečila i izazivala bolesti. Drevni Egipćani verovali su da je pomagala faraonima da pobede neprijatelje bljuvanjem vatre i slanjem pošasti.

Princeza Jelisaveta Karađorđević

Ćerka kneza Pavla Karađorđevica rođena je u Beogradu 1936. godine. U vreme Drugog svetskog rata sa roditeljima i braćom našla se u Keniji gde se školovala. Školovanje zatim nastavlja u Engleskoj i Parizu, gde je diplomirala školu lepe umetnosti. Radila je na klinici u Švajcarskoj. Objavljivala je članke i reportaže sa putovanja po Africi i Jugoslaviji. Član je Savetodavnog odbora svetskog foruma o čovekoj okolini i razvoju. Princeza Jelisaveta zivi u Njujorku i od 1989. godine često boravi u Jugoslaviji. Princeza Jelisaveta udavala se tri puta; 1961 za Hauarda Oksenberga i iz tog braka ima dve ćerke Katarinu (koja je kod nas poznatija kao filmska glumica) i Kristinu. Iz drugog braka sa Nilom Balafurom ima sina Nikolu. Treći brak je zasnovala sa Manuelom Uljom.

Princeza Jelisaveta u okviru svoje humanitarne fondacije "The Princess Elizabeth Foundation", i donatorskog rada više puta je boravila u Jugoslaviji, donoseći neophodan materijal za rad bolnica i drugih ustanova, kao sto su bolnica u Kragujevcu, i zavod "Rudo" u Beogradu.

Mi smo je nestrpljivo očekivali, nismo znali da...

Princeze uvek stižu na vreme.

Obratila nam se, a mi

naravno, pažljivo smo slušali.

u našoj školi

Malo smo pevali

malo smo igrali

nešto smo i recitovali

Mi smo njoj poklonili cveće

a ona nama knjige

i eto... sve je i bilo kao u bajci.

наша галерија

Ivan Nedeljkov V₂

Милица Гулић

Моје село

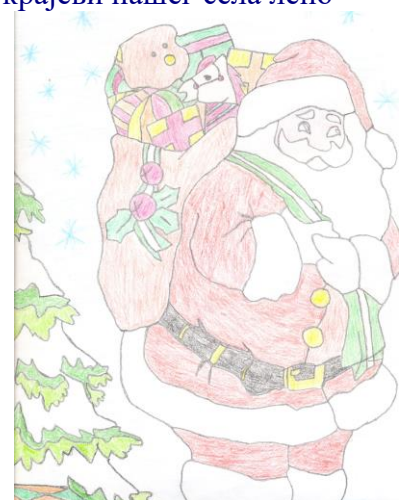
Живим у селу које се зове Делиблато. Моје село има много лепих крајева. Ми имамо шуму, језеро, Вашариште, Бели извор и Бук. Нису баш сви крајеви нашег села лепо уређени али мени најдраже место је Бели извор.

Ту се зими деца санкају а лети се овај брег претвори у један велики пашњак за овце. Кад сам био мали сваки дан сам ишао на Бели извор по воду, вода је овде најлепша, а ја сам упознао многе пречице. И данас, по некад, кад у селу нестане воде ја одем до Белог извора и

уживам у лепоти овог извора.

Брадањи Урош
V₁

Миљан Сташевић
Никола Тесла V₂

ЛИКОВНИХ И ЛИТЕРАРНИХ РАДОВА

МОЈЕ СЕЛО

Јелена Попов

Ја живим у селу Делиблату, које се сместило близу Делиблатске пешчаре. Село је дуж језера. Између кућа и обале су кратке разграђене баште, обрасле у коров, са баченим чуваркама за рибе. Понеки пецарош стрпљиво чека свој плен. Куће су једноставне и уредне. Пред кућом седе старци и деца. Главна улица излази на језеро и одмах се претвара у утабану путању дуж језерске обале. Уз језеро је живописна шума пуна птичије граје. Док корачам ивицом обале осећам мирис влаге и траве који се шири око мене. Полако, сасвим тихо вече замотава моје село. Пецароши полако скупљају свој улов и ћутљиво иду кући.

Коларски Стеван V₁

Стојков Сандра

Моје село

Моје село се зове Делиблато. У њему има много чега, чиме би Делиблаћани могли да се похвале. На улазу у село налази се велико језеро ушускано шеваром и трском у којој се гњезде дивље патке. Језеро је одлично место за све риболовце а и богато је рибом. Преко од језера налази се велики брег, такозвано Вашариште, некада су се ту организовали вашари, сада вашара више нема али лети је то рај за овце које овде долазе на испашу. Зима овај брег претвори у право дечије игралиште. Велики брег је као створен за санкање. У близини мога села налази се и Делиблатска пешчара. У мом селу постоји велика и лепа школа у коју иду ђаци, а испред ње је двориште, ту се стално чује дечија граја. Лепо је моје село. У њему такође постоји и парк са љуљашкама, клацкалицама и клупама. Има пуно нјиваса плодним земљиштем. Људи овде обрађују земљу, сеју кукуруз и радују се плодовима. Ово је моје село и ја га много волим.

Весна Микић

Иван Анђелиновић V₁

Валентина Жеберан

МИТ

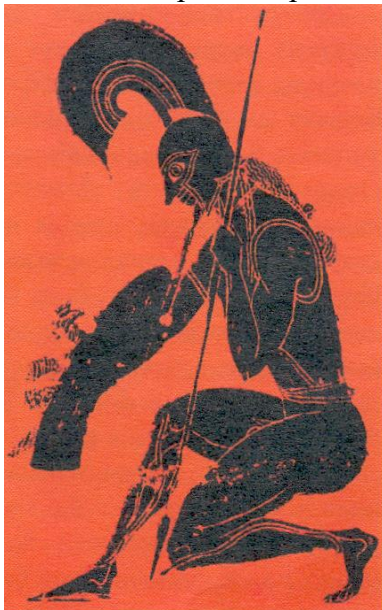
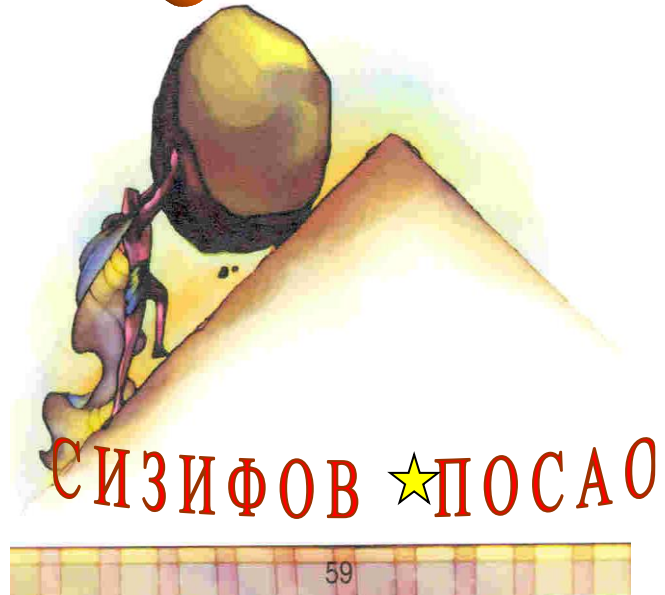

СИЗИФУ

Зевс – врховни бог код Грка, никако није подносио да му се било ко супротставља – ни богов, а још мање људи. Онај ко је то осетио на сопственој кожи био је Сизиф, лукави господар града Коринта.

Зевс никако није могао да му опрости што се показао као права тужибаба када је Зевс отео Егину, ћерку речног бога Азопа. Сизиф је одмах отрчао и тужио га њеном оцу. Зевс му је одмах посало Танатоса, бога смрти, да га води у подземни свет. Сизиф се није дао, него је Танатоса чврсто окувао у ланце и тек је Арес, снажни бог рата, успео да га

ослободи. Тако је Сизиф доспео у подземни свет, али му није било ни на крај памети да ту остаје. Извукао се тако што је својој жени наредио да нипошто не приноси посмртну жртву за њега. Жртва је била дар боговима да се умилостиве, Плутон и Персефона, богови подземног света, јако су се наљутили кад су видели да су остали без ње. Лукави Сизиф је то искористио и убедио их да пошаљу да зборавну жену опомене на ред. И тек што је стигао кући и лепо сео да се одмори као човек, изненада стиже Танатос и одведе га натраг у подземни свет. Е, ту га је дочекала страшна Зевсова освета: био је осуђен да, за вечита времена, ради најтежи посао на свету!

Иако ти можда мислиш да је најтежи посао на свету решавање математичких задатака, или учење историјских датума и географских имена или одлазак у продавницу кад тисе баш гледа филм на телевизији, Сизифов задатак био је много тежи од свега тога заједно: он је био осуђен да гура један тежак камен узбрдо и таман кад се приближи врху – камен се скотрља у подножје, па опет наново! И тако стално изнова без краја и конца, за вечита времена...

Отуда се за посао који је мукотрпан и тежак, а не даје никакве резултате, често каже

- СИЗИФОВ ПОСАО.

Арес, бог рата, ослободио је Танатоса окува у које га је бацио Сизиф.

Zašto pobeći sa časa?

Neki bi na pitanje iz naslova odmah rekli: "A zašto ne pobeći sa časa?" Šta biste, uopšte, radili na času? Čak i da znate da neće biti kontrolnog ili ispitivanja, opet, ni predavanje nije baš nešto zanimljivo. Ako je nastavnik popustljiv, možete, umesto da slušate predavanje, da čitate neku knjigu, možda čak i da grickate nešto. Ukoliko ste u poslednjoj klupi i zaklonjeni od pogleda, moguće je i šminkanje, lakiranje noktiju, u skoro bilo kojoj klupi moguć je razgovor sa drugom ili drugaricom iz klupe (bar dok vas nastavnik ne izbací), ali sve te lepe i zanimljive stvari možete da radite i van časa. Plus, napolju je lepo vreme, možda je negde u okolini i onaj slatki dečko ili simpatična devojka iz suprotne smene, možete otići i do najbližeg kafića i uz kafu ili kapučino nadugačko prepričavati sve tračeve... Ko još želi da sedi na času?

Šalu na stranu, ipak ima razloga za "robijanje na času". Time izbegavate problem zvan "neopravdani" (preveliki broj neopravdanih časova može vam smanjiti prosek ili čak dovesti do toga da vas izbace iz škole), plus ćete, ako saslušate predavanje, nešto i naučiti - to nešto ćete svakako morati da naučíte, makar zbog ocene, a manje se vremena potroši na učenje ako čujete predavanje na času i posle to ponovite kod kuće, nego ako sve učíte sami, iz knjige i nečijih beležaka. Naravno, neke stvari koje čujete u školi kasnije će vam zaista biti potrebne u životu, što zbog posla kojim ćete se baviti, što zato da ne budete jedini u društvu ko nikad nije čuo za Mocarta.

Ipak, uz svu korist koju možete imati od redovnog praćenja nastave, nekad je zaista teško ostati na času. Nije baš da će se sve zemaljske i paklene i nebeske sile udružiti da vas spreče da se pojavite na času, ali evo iz kojih razloga će većina (u koju, nažalost, ne spadaju vaši profesori ni roditelji) smatrati da je sasvim u redu da elegantno odsustvuje sa nastave.

U jednu grupu razloga spadaju takozvane elementarne nepogode, koje se javljaju u obliku kontrolnih, pismenih ili odgovaranja. Ipak, i sa ovim razlogom za bežanje treba biti oprezan - postoje nastavnici koji će vam, pored neopravdanog, dati i jedinicu ako se ne pojavite baš na času kada treba da odgovarate. Plus, pre ili kasnije, svoje (ne)znanje ćete ipak morati da pokažete, jer nastavnik mora da vas oceni. Zato je bolje da bežanje sa časa zbog elementarne nepogode ograničíte na minimum, da ne biste sve predmete odgovarali u vidu razrednih ispita (jeste, to je ono kad pred komisijom odgovarate gradivo iz cele godine), pod pretpostavkom da vas pre toga ne izbace iz škole zbog nedolaženja. U drugu grupu razloga spadaju neki lični interesi. Ličnih razloga za neprisustvovanje nastavi može biti jako mnogo i, naravno, svako će svoje smatrati savršeno opravdanim (sa čime se razredni starešina neće uvek složiti). U slučaju ličnih razloga, kao i prilikom elementarnih nepogoda, važno je imati meru. Školi ipak treba posvetiti izvesno vreme .

ДА ПУКНЕСШ ОД СМЕХА

Учитељица: - Перице, кажи ми три
просте реченице .

Перица: - Не могу, учитељице, ја сам
лепо васпитан.

Тата: - Перице, дај ми да видим твоју
ђачку књижицу.

Перица: - Не могу, позајмио сам је
Јовици да преплаши родитеље!

Мама. – Јеси ли имао
контролни данас?

Перица: -Јесам.

Мама: - И, јеси ли имао проблема
с питањима?

Перица: - Не, само са одговорима.

Учитељица: -
научиш да узимаш и

Перице, не треба да се тучеш, треба да
да дајеш.

Перица: - То сам баш и ураио, дао сам му шамар и узео ужину.

